

Vgl. X, 156
de bezwaren van een gedeelte van den krijgsraad tegen de later bij de schutterij te behandelen resolutie der wethouders en raden van 10 Januari 1796 uit den weg te ruimen, in het vertrouwen, dat de raad, geheel overtuigd van de beginselen van volksvrijheid, zou billijken, wat zij in deze zaak beslist had, aan den commandant der gewapende burgermacht, waarvan bij haar bericht een afschrift gevoegd was, een order tot oproeping der schutterij en de compagnie burgerartilleristen gegeven had, ten einde op Dinsdag 2 Februari 1796 te stemmen over de wijze, waarop de schutterij, zoolang die nog niet gereorganiseerd zou zijn, begeerde hare gecommitteerden te kiezen. Zij moesten in die vergadering uitmaken of de officier, de onder-officier en de schutter, die door iedere compagnie naar den krijgsraad afgevaardigd werden, door officieren, onderofficieren en schutters afzonderlijk of door de compagnie in haar geheel gekozen zouden worden.

De president-wethouder verzocht daarop de personeele commissie de bijeenroeping der schutterij te willen uitstellen, totdat hij deze zaak in den raad gebracht had. Hij riep nu den raad tegen 2 Februari half tien uur des morgens bijeen en kon toen mededeelen, dat die oproeping tot 3 Februari uitgesteld was. De personeele commissie was daartoe overgegaan, nadat door den kolonel der schutterij tegen de bijeenroeping bezwaar gemaakt was. De commissie had er bij den president-wethouder nog op aangedrongen, den raad voor den avond van 1 Februari bijeen te roepen, zoodat nog dien avond de noodige schikkingen voor de vergadering der schutterij gemaakt zouden kunnen worden. De voorzitter had dit echter met verwijzing naar het late uur en het feit, dat alle raadsleden hunne bezigheden hadden, geweigerd. Het gedrag van den voorzitter werd door den raad eenstemmig goedgekeurd en de personeele commissie ontving een schrijven van den raad, waarbij deze verklaarde, dat hij de bijeenroeping der schutterij van zulk een bedenkelijken aard vond, dat hij daartegen, als verantwoordelijk aan het geheele volk van Rotterdam, de ernstigste „representatiën” moest doen. De rust en de welvaart der burgerij hing van deze zaak af; ook verklaarden de raadsleden zich